

ΕΛΛΗΝΙΚ

ΑΔΕΛΦΗ

ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ

ΤΟΥ ΕΘΝΙΚΟΥ

ΣΥΝΔΕΣΜΟΥ

ΔΙΠΛΩΜΑΤΟΥ.

ΧΩΝ

ΕΛΛΗΝΙ

ΔΩΝ

ΝΟΣΟΚΟ-

ΜΩΝ

Υ
Γ
Ι
Α
Σ

ΘΕΡΑΠΕΙΑ

ΤΕΥΧΟΣ

20 - ΟΚΤΩΒΡΙΟΣ 1967

ΕΛΛΗΝΙΣ ΑΔΕΛΦΗ

ΔΙΜΗΝΙΑΙΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΤΟΥ ΕΘΝΙΚΟΥ ΣΥΝΔΕΣΜΟΥ
ΔΙΠΛΩΜΑΤΟΥΧΩΝ ΕΛΛΗΝΙΔΩΝ ΝΟΣΟΚΟΜΩΝ

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΥΠΟ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

Διευθύνσεις συμφώνως τῷ Α. Ν. 1092
ΑΝΔΡΟΜΑΧΗ ΖΑΦΕΙΡΙΟΥ, Θεραπευτήριον «Εὐαγγελισμός», Ὑψηλάντου 45 - 47

Ἐπεύθυνος τυπογραφείου :
ΙΩΑΝΝΗΣ ΚΥΡΙΑΚΟΠΟΥΛΟΣ, Δημοκρίτου 8 καὶ Σόλωνος

Π Ε Ρ Ι Ε Χ Ο Μ Ε Ν Α

Μ. Δ. ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΥ Διεθνὲς Συνέδριον Ἀδελφῶν F. Nightingale.....	
ΑΡΙΣΤΗΣ ΔΗΜΗΤΡΙΑΔΟΥ Τὰ χέρια καὶ αἱ μολύνσεις	
ΣΟΦΙΑΣ Ν. ΛΕΔΑΚΗ Συνέδριον Συμβουλίου Ἐθνικῶν Ἀντιπροσώπων ICN εἰς Ἑβιάν.....	
V. HENDERSON Βασικαὶ Ἀρχαὶ νοσηλευτικῆς φροντίδος (Μετάφρ. ΣΤ. ΠΑΠΑΜΙΚΡΟΥΔΗ)	
ΕΥΡ. ΑΠΟΣΤΟΛΑΚΙ Μὲ τὴν ἀρχὴ μιᾶς νέας ἐκπαιδευτικῆς περιόδου.....	
Κ. ΚΑΛΑΝΤΑΡΙΔΟΥ Ἀδελφή, ὁ ἀσθενὴς σας ἔμεινε ἀϋπνος!	
H. SCHWAB Ἐνα μισοτελειωμένο ἡμερολόγιο (Μετάφρ. ΒΙΡΓ. ΣΙΩΜΑΛΑ).....	
ΑΝΔΡΟΜ. ΖΑΦΕΙΡΙΟΥ Σύγχρονα χειρουργεῖα	
Μ. ΠΕΤΡΟΓΕΩΡΓΑΚΗ Σὰν ὄνειρο.....	
ΦΩΤΕΙΝΗΣ ΧΡΙΣΤΟΦΙΔΟΥ Μαρία Γεννηματᾶ.....	
ΕΙΔΗΣΕΙΣ — ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΕΙΣ	

Κ. ΚΑΛΑΝΤΑΡΙΔΟΥ

Προσταμένης Ἀ)φῆς Θεραπευτηρίου «Εὐαγγελισμός»

Ἄδελφή, ὁ ἀσθενής σας ἔμεινε ἄϋπνος!

Βιαστικά, ἄφησε στὸ κομοδίνο τοῦ ἀσθενοῦς ἢ ἑσπερινή Ἀδελφή τὴν κάρτα μὲ τὴν λέξι «Νηστικός».

— Γιατί, Ἀδελφή, θὰ μείνω νηστικός αὔριο;

— Γιατί, κ. Ἰγνατίου, θὰ κάνετε ἀρτηριογραφία αὔριο, ἀπήντησε χαμογελώντας ἢ Ἀδελφή.

— Καὶ εἶναι ἐπικίνδυνος ἢ ἐξέτασις αὐτή; ξαναρώτησε ὁ ἀσθενής.

— Μὰ ὄχι, καθόλου, ἐβεβαίωσε ἐνθαρρυντικά ἢ Ἀδελφή, ἐνῶ ἀπεμακρύνετο.

Νόμισε στὴν ἀρχὴ ὁ κ. Ἰγνατίου, πὼς πῆρε τὴν ἀπάντησι. Ἄλλ' ὄχι. Δὲν ἱκανοποιήθηκε. Κάτι ἀόριστο ἄρχισε νὰ τὸν πιέζῃ καὶ νὰ τὸν ἐνοχλῇ.

Ξανάπιασε οὐὰ χέρια του τὴν κάρτα καὶ τὴν κοίταξε ἐρευνητικά. Ἦταν μιὰ ρόζ, σκέτη κάρτα μὲ μιὰ μονάχα λέξι, μὲ κεφαλαῖα γράμματα: «ΝΗΣΤΙΚΟΣ». Καμμιά ἄλλη πληροφορία. Βολεύτηκε καλύτερα οὐὰ μαξιλάρια του, ἄλλαξε θέσι, ζήτησε καὶ τοῦ ἔφεραν ἕνα ζεστό ρόφημα, ἔκανε ὅ,τι μπορούσε γιὰ νὰ ξαναβρῇ τὸ κέφι του, μὰ ἦταν ἀδύνατον.

Ἡ ὥρα προχωροῦσε, τὸ σκοτάδι σιγὰ σιγὰ ἀπλώνετο παντοῦ. Ἐξω φουσοῦσε δυνατά. Ὅλο τὸ ἀπόγευμα οἱ συγγενεῖς καὶ φίλοι του τοῦ ἔκαναν εὐχάριστη συντροφιά. Μὰ τώρα ἦταν μόνος, τελείως μόνος, μὲ συντροφιά μονάχα τὴν αἰνιγματικὴ αὐτὴ κάρτα, πὸ τοῦ ζητοῦσε ἀδιάκριτα νὰ πειθαρχήσῃ. Νὰ ριφοκινδυνεύσῃ αὐτὴν τὴν ζωὴ του χάριν μιᾶς ἐξετάσεως, πὸ τὴν εἶπαν ἀρτηριογραφία.

Ἦταν τόσο ἀπαραίτητη ἢ ἐξέτασις; Δὲν μπορούσε νὰ τὴν ἀποφύγῃ; Στάθηκε γιὰ λίγο σκεπτικός, προσπαθώντας νὰ δώσῃ κάποια ἀπάντησι σ' αὐτὰ τὰ ἐρωτήματα, καὶ ἔπειτα συνέχισε ὁ μονόλογος ἀκόμα πιὸ ἔντονος:

Τί εἶναι ἀρτηριογραφία;

Γιατί θὰ γίνῃ ἢ ἀρτηριογραφία;

Ποῦ θὰ γίνῃ ἢ ἀρτηριογραφία;

Ποιὸς θὰ κάνῃ τὴν ἀρτηριογραφία;

Πῶς θὰ γίνῃ ἢ ἀρτηριογραφία;

Πόση ὥρα θὰ διαρκέσῃ;

Τί θὰ ἔπροεπε νὰ ξεύρω γιὰ νὰ βοηθήσω ὥστε ἢ ἐξέτασις νὰ γίνῃ σωστή;

Θὰ πονέσω;

Θὰ εἶμαι ὑπὸ ἀναισθησίαν;

Ἄν ξυπνήσω ἐνωρίτερα;

Ποιὰ τ' ἀποτελέσματα, ἀλλὰ καὶ ποιὰ ἢ σημασία τους γιὰ τὴν ὑγεία μου;

Πότε θὰ μοῦ δώσουν τὴν ἀπάντησι;

Γίνεται ἢ ἐξέτασις αὐτὴ σ' ὅλους τοὺς ἀσθενεῖς ἢ μόνο σὲ μένα;

Τί ἐργαλεῖα θὰ χρησιμοποιηθοῦν;

Θὰ εἶναι πεπειραμένος, εἰδικὸς ὁ γιατρός;

Θὰ εἶναι καλός, εὐγενής, ἢ αὐστηρὸς μ' ἀδέξιους χειρισμούς;

Ποιὰ ἢ θέσις μου κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς ἐξετάσεως;

Νὰ μείνω νηστικός τὸ πρωῖ. Οὔτε νερὸ νὰ μὴν πιῶ;

Ποιὸς θὰ μοῦ ἀνακοινώσῃ τ' ἀποτελέσματα; Πόσες ἄλλες ἐξετάσεις θὰ χρειασθῇ νὰ κάνω;

Πόσο θὰ στοιχίσῃ ἢ κάθε μία;

Θὰ συντελέσῃ ἢ ἐξέτασις αὐτὴ εἰς τὴν παράτασιν τῆς παραμονῆς μου στὸ Νοσοκομεῖο;

Καὶ ἂν μ' ἀφήσῃ κάποια ἀναπηρία;

Τί θὰ γίνουν οἱ δικοί μου;

Καὶ ἂν . . . καὶ ἂν . . . καὶ ἂν πεθάνω;

Τὰ ἔχασε ὁ κ. Ἰγνατίου, μὲ τὸν ἴδιο του τὸν ἑαυτό. Τόσα ἐρωτηματικά, τόση ἀγωνία, γιὰ μιὰ ἐξέτασι! Προσπάθησε νὰ βάλῃ κάποιο φραγμὸ στὶς σκέψεις του, ν' αὐτοκυριαρχήσῃ, νὰ κοιμηθῇ. Πίστευε πὼς ἦταν δυνατός, μπορούσε νὰ ἐπιβληθῇ στὸν ἑαυτό του. Κάποτε εἶχε καὶ ἄλλους ἐνισχύσει. Μὰ τώρα . . .

— Δὲν κοιμηθήκατε ἀκόμη, κ. Ἰγνατίου; ρώτησε σκύβοντας στὸ προσκέφαλό του ἢ νυκτερινὴ Ἀδελφή. Εἶναι περασμένα μεσάνυκτα. Τί σᾶς συμβαίνει; Μπορῶ νὰ σᾶς βοηθήσω;

Ξαφνιάστηκε. Ἀλήθεια, ἦταν περα-

σμένα μεσάνυκτα και αυτός ακόμα ξαγρυπνούσε. Και ήταν ή 'Αδελφή κοντά του, πού ρωτούσε σέ τί νά τόν βοηθήση.

'Ηταν έτοιμος νά πῆ: «Ναί, 'Αδελφή, μπορούσες νά μέ βοηθήσης όταν νωρίς τὸ ἀπόγευμα μου ἔφερες τὴν κάρτα και μοῦπες πὼς αὔριο ἔχω μιὰ εξέταση νά κάνω. Μποροῦσες τότε, ὄση δουλειὰ κι ἂν εἶχες, νά διακόψης γιὰ λίγο, και ν' ἀπαντήσης, ἔοτω σύντομα, σ' αὐτὲς τίς ἀπορίες μου, γιὰ νά εἶχα κοιμηθῆ ἡσυχος. Τώρα πιά... Κοντεύει νά ξημερώση. Θὰ προσπαθήσω μόνος μου νά τ' ἀντιμετωπίσω».

Μὰ δὲν εἶπε τίποτε. 'Ηταν πολὺ ἀργά. 'Αρκέστηκε νά πῆ: «'Οχι, 'Αδελφή, εὐχαριστῶ, δὲν θέλω τίποτε. Θὰ κοιμηθῶ».

'Ισως νά κοιμήθηκε, ἴσως ὄχι. Μὰ ἡ αὐγὴ ἀσφαλῶς τόν βροῖκε μέ τὴν ἀγωνία ἔντονα ζωγραφισμένη στὸ πρόσωπό του και μέ τ' ἀλλεπάλληλα ἐρωτηματικά στη σκέψι του. «Πόση ὥρα θὰ περιμένω γιὰ τὴν νέα εξέταση; Θὰ κινδυνεύσω, δὲν θὰ πονέσω;...».

'Αδελφές, Ἡ ἀγωνιώδης ἔκφρασις τοῦ πονεμένου ἀσθενοῦς μας ἄς μένη χαραγμένη στη μνήμη μας κ' ἡ βουβὴ ἱκεσία του ἄς ἀντηχῆ πάντα στ' αὐτιά μας. 'Ας σκύψουμε ν' ἀκούσουμε τοὺς κτύπους τῆς καρδιάς του. Τότε και χρόνος θὰ εὔρεθῆ γιὰ τὴν ἀνάλογο ἐπεξήγησι και τὴν καθησύχασι, ἀλλὰ και νόημα θὰ δώσουμε στὸ ἔργο μας.

Κάθε ἀσθενῆς ἔχει δικαίωμα νά μάθῃ τὸ εἶδος τῆς ἐξετάσεώς του, ἔαν εἶναι σέ θέσι ὁ ἴδιος, κι ἂν ὄχι κάποιος συγγενῆς του. Και ἂν ακόμα δὲν εἶναι σέ θέσι νά καταλάβῃ, θὰ νοιώσῃ ὅτι εἶναι ἓνα πρόσωπο πού τὸ ἐκτιμοῦν, πού τοῦ δίδουν ἐξηγήσεις και δὲν εἶναι μιὰ τυχαία περιπτώσις, ἓνα νούμερο.

Συνήθως λαμβάνεται ἡ συγκατάθεσις τῶν συγγενῶν διὰ ὁποιαδήποτε σοβαρὰ εξέταση ἢ ἐπέμβασι, και ἀγνοεῖται ὁ ἴδιος ὁ ἀσθενῆς. 'Η γίνεται γνωστὸ στὸν ἀσθενῆ, χωρὶς πολλὰς ὅμως ἐπεξηγήσεις.

Δὲν ἔχει σημασίαν ἂν ἡ εξέτασις αὐτὴ εἶναι ἀρτηριογραφία ἢ πνευλογραφία, ἢ ὁποιαδήποτε ἄλλη εξέτασις. 'Ολα αὐτὰ εἶναι ἐξ ἴσου σοβαρὰ διὰ τὸν ἀσθενῆ, πού ἀγνοεῖ τὴν φύσιν τῆς ἐξετάσεως, και πρέπει νά ἐνημερωθῆ.

Πρέπει νά καταβληθῆ προσπάθεια διὰ νά χρησιμοποιηθῆ γλῶσσα ἀπλῆ και πειστική, νά εἰπωθοῦν, μέ πολὺ φυσικότητα, λέξεις εὐκολονόητες πού θὰ ἔχουν σχέσιν ἀπ' εὐθείας μέ τὸ πρόβλημα τοῦ ἀσθενοῦς. Ν' ἀπλοποιηθοῦν ὠρισμένοι τεχνικοὶ ὅροι, διὰ νά γίνον ἀντιληπτοὶ ἀπὸ τὸν πάσχοντα, ἄλλως μπορεῖ ἡ φαντασία του νά τοὺς μεγαλοποιήσῃ.

Κανεὶς δὲν μπορεῖ ἀκριβῶς νά προσδιορίσῃ ἔαν ἓνας μορφωμένος ἀσθενῆς δύναται ν' ἀντιληφθῆ καλύτερα τὴν ἐπεξήγησι ἰατρικῶν ὄρων, ἀπὸ ἓναν ὁποιοδήποτε ἄλλον ἀσθενῆ νοσηλευόμενον ἐπὶ μακρὸν χρονικὸν διάστημα στὸ Νοσοκομεῖο.

'Ισως ἡ μεγαλύτερη ἀντιμετώπισις τοῦ προβλήματος εἶναι τὸ ν' ἀκούῃ ἡ 'Αδελφὴ τὸν ἀσθενῆ. Συζητώντας μαζί του μέ τάκτι και προσοχὴ και ἀφήνοντάς τον νά ἐκδηλωθῆ, μπορεῖ νά συγκεντρώσῃ πολλὰς χρήσιμες πληροφορίες.

Μιὰ ἀδελφὴ πού δὲν βιάζεται, πού κατανοεῖ τὸν ἀσθενῆ της, μπορεῖ νά τοῦ ἐμπνεύσῃ τὴν ἐμπιστοσύνη. Βεβαίως χρειάζεται χρόνος γιὰ νά δοθῆ μιὰ πλήρης ἐπεξήγησις. 'Ολοι μας γνωρίζουμε τὸν φόρτο τῆς ἐργασίας πού διαρκῶς τείνει νά μᾶς ἀπομακρύνῃ ἀπὸ τὸν ἀσθενῆ μας. 'Εν τούτοις και ἡ πλέον βιαστικὴ 'Αδελφὴ πρέπει νά σταματᾷ πολὺ συχνὰ γιὰ νά δώσῃ σύντομες, ἀπλὲς ἐξηγήσεις πού ἀνάγονται στὴν ἀρμοδιότητά της, και οἱ ὁποῖες θὰ ἐλαττώσουν πολὺ τίς ἀνησυχίες τοῦ ἀρρώστου.

Στὴν 'Αδελφὴ ἔχει ἀνατεθῆ αὐτὸς ὁ ρόλος, και αὐτὴ μόνο μπορεῖ και ξεύρει πὼς νά ἀντιμετωπίσῃ και νά βοηθήσῃ καλύτερα τὸν ἀσθενῆ.

ΣΥΓΧΑΡΗΤΗΡΙΑ ΤΟΥ Ε.Σ.Δ.Ε.Ν.

πρὸς τὸν πρῦτανιν τοῦ Πανεπιστημίου κ. Γ. ΡΑΜΜΟΝ

Ἐπ' εὐκαιρίᾳ τῆς ἀναλήψεως τῶν τῶν καθηκόντων τοῦ Πρυτάνεως τοῦ Ἐθνικοῦ καὶ Καποδιστριακοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν ὑπὸ τοῦ κ. Γ.Θ. Ράμμου, τὸ Δ. Συμβούλιον τοῦ Ε.Σ.Δ.Ε.Ν. ἀπέστειλεν αὐτῷ τὸ κάτωθι συγχαρητήριον ἔγγραφον :

Ἀθῆναι, 5 Σεπτεμβρίου 1967

Αρ. Πρωτ. Κ3 — 413

Ἐξοχώτατον Κύριον ΓΕΩΡΓΙΟΝ Θ. ΡΑΜΜΟΝ, Πρῦτανιν Πανεπιστημίου, Ἐμμανουήλ Μπενάκη 84, Ἐν τ α ὕ θ α

Ὁ Ἐθνικὸς Σύνδεσμος Διπλωματούχων Ἑλληνίδων Νοσοκόμων ὑποβάλλει ὑμῖν θερμότερα συγχαρητήρια καὶ ἀποβλέπει μὲ ἰδιαιτέραν χαρὰν καὶ συγκίνησιν εἰς τὴν βοήθειαν ὑμῶν διὰ τὴν ἠθικὴν ποδηγέτησιν τῆς σπουδαζούσης νεότητος.

Μετὰ σεβασμοῦ

Ἡ Πρόεδρος
ΕΛ. Α. ΠΑΤΡΙΝΕΛΗ

Ἡ Γεν. Γραμματεὺς
ΣΟΦΙΑ Η. ΛΕΔΑΚΗ

Η ΑΠΑΝΤΗΣΙΣ ΤΟΥ κ. ΠΡΥΤΑΝΕΩΣ

Π ρ ὸ ς

Τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον τοῦ Ἐθνικοῦ Συνδέσμου Διπλωματούχων Ἑλληνίδων Νοσοκόμων Θεραπευτήριον «Ὁ Εὐαγγελισμὸς»

Ἐ ν τ α ὕ θ α

Εἶμαι εὐγνώμων πρὸς τὸ Ὑμέτερον Συμβούλιον διὰ τὰς ὑμετέρας εὐχὰς ἐπὶ τῇ ἀναλήψει τῶν καθηκόντων μου καὶ μετὰ πολλῆς συγκινήσεως δέχομαι ταύτας, θεωρῶν αὐτὰς ὡς πολύτιμον ἐφόδιον διὰ τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ ἀναληφθέντος ἔργου. Θὰ εἶμαι εὐτυχῆς, ἐὰν καὶ ἀπὸ τῆς νέας θέσεως ταύτης ἔχω τὴν δυνατότητα νὰ βοηθήσω καὶ ἐπ' ἐλάχιστον τὸ ἔργον τοῦ ὑμετέρου Συνδέσμου, τὸ ὁποῖον τόσον μεγάλην κοινωνικὴν καὶ ἐθνωφελῆ σημασίαν ἔχει.

Παρακαλῶ, ὅπως διαβιβάσητε τὰς θερμὰς εὐχαριστίας μου καὶ τοὺς χαιρετισμούς μου πρὸς πάντα τὰ Μέλη τοῦ Ὑμετέρου Συνδέσμου καὶ δι' αὐτῶν πρὸς πάσας τὰς τὸν καλὸν ἀγῶνα ἀγωνιζο-

μένας ἀδελφὰς νοσοκόμους, τῶν ὁποίων παρακαλῶ νὰ μοὶ ἐπιτραπῇ νὰ ζητήσω τὰς προσευχὰς διὰ τὴν ἐνίσχυσιν τῶν ἀσθενῶν μου δυνάμεων διὰ τὴν ἐκπλήρωσιν τῶν πολλαπλῶν καὶ δυσχερῶν καθηκόντων μου.

Μετὰ τιμῆς

καὶ πολλῶν χαιρετισμῶν

Γ. Θ. ΡΑΜΜΟΣ

*

ΜΟΡΦΕΣ ΠΟΥ ΦΕΥΓΟΥΝ...

ΜΑΡΙΑ ΓΕΝΝΗΜΑΤΑ

Ἐνα ἀκόμη μέλος ἔλειψε ἀπὸ τὴν οἰκογένειαν τῶν Ἀδελφῶν. Ἡ Μαρία Γεννηματᾶ.

Κατήγετο ἀπὸ τὴν Λευκάδα. Προσελήφθη εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τοῦ Θεραπευτηρίου «Ὁ Εὐαγγελισμὸς» τὴν 10ην Σεπτεμβρίου 1915 καὶ παρέμεινε ἐν αὐτῷ ἐργαζομένη μέχρι τοῦ Δεκεμβρίου τοῦ 1945, ὅποτε παρητήθη, μὲ μίαν διακοπὴν 3 ἐτῶν (1919 - 1922), πού ἔγινε διὰ νὰ προσφέρῃ τὰς ὑπηρεσίας της εἰς Στρατιωτικὸν Νοσοκομεῖον τῶν Πατρῶν.

Ἡ Μαρία Γεννηματᾶ καθ' ὅλην τὴν διάρκειαν τῆς ἐνεργοῦ ὑπηρεσίας της ὑπῆρξε πρότυπον καλῆς Ἀδελφῆς καὶ εὐσεβοῦς Χριστιανῆς.

Παρητήθη τὸν Δεκέμβριον τοῦ 1945 ἀφοῦ προσέφερε τὰς ὑπηρεσίας της εἰς τοὺς πάσχοντα καὶ τὸ Ἰδρυμα ἐπὶ τριάκοντα περίπου ἔτη. Μετὰ τὴν παραίτησίν της μετέβη εἰς Αἴγυπτον παρακληθεῖσα παρὰ τῆς Ἑλληνικῆς κοινότητος Καΐρου ὅπως ἀναλάβῃ τὴν νοσηλευτικὴν Διεύθυνσιν. Ἐκεῖ παρέμεινε ἐπὶ 5 ἔτη καὶ μετὰ ταῦτα ἐπανῆλθεν εἰς Ἑλλάδα καὶ ἀπεσύρθη εἰς Αἴγιναν, ὅπου κατετάγη εἰς τὸ Σῶμα τῶν Μοναχῶν τῆς ἱερᾶς Μονῆς Ἁγίου Νεκταρίου καὶ ἀφιέρωσε τὸ ὑπόλοιπον τῆς ζωῆς της εἰς τὴν λατρείαν τοῦ Κυρίου μετωνομασθεῖσα Μοναχὴ Εὐγενία.

Ἀπεβίωσε τὴν 20ὴν Σεπτεμβρίου 1967.

Ἡ μνήμη της ἄς εἶναι αἰωνία καὶ ἡ ἀνάμνησίς της εἶθε νὰ μᾶς ἐμπνέῃ πάντοτε καὶ νὰ μᾶς ὀδηγεῖ πρὸς τὸ καλόν.

ΦΩΤΕΙΝΗ ΧΡΙΣΤΟΦΙΔΟΥ